

BOSNA I HERCEGOVINA  
REPUBLIKA SRPSKA  
OKRUŽNI SUD U BANJALUCI  
Broj: 75 0 K 055099 24 Kž 2  
Banjaluka, 15.05.2025. godine

U IME REPUBLIKE SRPSKE!

Okružni sud u Banjaluci, u vijeću sastavljenom od sudija ovog suda mr Srđana Force, kao predsjednika vijeća, Pane Gavrića i Blagoje Dragosavljevića kao članova vijeća, uz učešće zapisničara Dobrile Sandić u krivičnom predmetu protiv optuženog M. G. zbog krivičnog djela nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske, odlučujući o žalbi Okružnog javnog tužilaštva Banjaluka, Područna kancelarija Mrkonjić Grad, izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda u Mrkonjić Gradu broj 75 0 K 055099 23 K 2 od 19.02.2024. godine, u javnoj sjednici vijeća održanoj dana 15.05.2025. godine, donio je

PRESUDU

Odbija se, kao neosnovana, žalba Okružnog javnog tužilaštva Banjaluka, Područna kancelarija Mrkonjić Grad i potvrđuje presuda Osnovnog suda u Mrkonjić Gradu broj 75 0 K 055099 23 K 2 od 19.02.2024. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda u Mrkonjić Gradu broj 75 0 K 055099 23 K 2 od 19.02.2024. godine (u daljem tekstu: pobijana presuda) optuženi M. G. oslobođen je od optužbe da je u vrijeme, mjestu i na način opisan u izreci pobijane presude počinio krivično djelo nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 64/17, sa naknadnim izmjenama u daljem tekstu: KZ RS). Na osnovu člana 100. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 53/12, 91/17, 66/18 i 15/21, u daljem tekstu: ZKP RS) određeno je da troškovi krivičnog postupka iz člana 96. stav 2. tačka a) do đ) istog zakona, kao i nužni izdaci optuženog te nužni izdaci i nagrada branioca padaju na teret budžetskih sredstava.

Protiv pobijane presude žalbu je blagovremeno izjavilo Okružno javno tužilaštvo Banjaluka, Područna kancelarija Mrkonjić Grad (u daljem tekstu: tužilaštvo), zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 310. stav 1. tačka a) u vezi sa članom 311. stav 2. ZKP RS sa prijedlogom da sud uvaži žalbu, ukine pobijanu presudu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje. U prilog tvrdnji da je počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka, ukazuje da su pogrešno primijenjene odredbe člana 148. i 331. stav 4. ZKP RS i da je iskaz svjedoka B. G, majke optuženog u ponovljenom postupku mogao biti korišten kao dokaz i da je pogrešno pozivanje prvostepenog suda pozivanjem na stav Vrhovnog suda naveden u presudi broj 14 0 K 001400 14 Kvlz od 17.10.2014. godine i odluci Ustavnog suda BiH broj AP-2938/14 od 19.04.2017. godine.

Odgovor na žalbu je dostavio branilac optuženog M. G, Branko G. Gudalo, advokat iz Banjaluke, navodeći da su svi navodi iz žalbe tužilaštva neosnovani i paušalni pa odbrana predlaže da se žalba odbije kao neosnovana jer pobijana presuda nije načinila nikakve bitne povrede odredaba krivičnog postupka, a posebno ne one koje se u žalbi navode, a činjenično stanje je potpuno i pravilno utvrđeno sa prijedlogom da se žalba odbije kao neosnovana i potvrdi prvostepena presuda.

Povodom žalbe tužilaštva, održana je sjednica vijeća pred ovim sudom, shodno članu 318. stav 4. ZKP RS, na kojoj je bio prisutan branilac optuženog Branko G. Gudalo, advokat iz Banjaluke, dok nije bio prisutan tužilac i optuženi, iako su o sjednici vijeća uredno obaviješteni.

Ispitujući pobijanu presudu u dijelu u kojem se pobija žalbom, u smislu odredbe člana 320. ZKP RS, odlučeno je kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Nisu osnovani argumenti iz žalbe tužioca da je počinjena bitna povreda iz člana 311. stav 2. ZKP RS, i nisu pogrešno primijenjene odredbe člana 148. i 331. stav 4. ZKP RS. Odredba člana 148. ZKP RS propisuje privilegije svjedocima koji mogu odbiti svjedočenje a obaveza je suda i drugih organa da takve svjedoke propisno upozore i pravilan je stav prvostepenog suda da se tim pravom svjedok može koristiti sve do pravosnažno okončanog krivičnog postupka, a kako je privilegovani svjedok B. G. u ponovljenom postupku koristila navedeno pravo na ranije datom iskazu tog svjedoka se ne može zasnivati presuda i date razloge u tom pravcu navedene (na strani 4. pasus 1.) prihvata i vijeće ovog suda.

Nadalje, bez osnova su i prigovori tužioca izneseni u prilog tvrdnji da je pogrešno primijenjena odredba člana 331. stav 4. ZKP RS, a što je bilo od uticaja na zakonito i pravilno donošenje presude. Naime, u ponovljenom postupku odbrana je predložila da se ponovo sasluša oštećena B. G. koja je majka optuženog i ista je prilikom saslušanja iskoristila svoje pravo kao privilegovani svjedok time sud i nije bio u mogućnosti da presudu zasniva na njenom ranije datom iskazu a kako su analizom drugih izvedenih dokaza u ozbiljnu sumnju dovedene opisane radnje u činjeničnom opisu prvostepeni sud je donio pravilnu i zakonitu odluku.

Prigovori tužioca izneseni u pravcu da se u konkretnom slučaju ne radi o odgađanju glavnog pretresa dužem od trideset dana već da se radi o ponovljenom postupku i da je postojala mogućnost da se njen iskaz dat na ranijem pretresu mogao koristiti ispoljava kao neosnovan iz razloga što nakon ukidanja presude na ponovljenom glavnom pretresu stranke mogu isticati nove činjenice i iznositi nove dokaze a diskreciono je pravo suda da odbije ili prihvati predložene dokaze, a kako je svjedok oštećena B. G. iskoristila svoje pravo kao privilegovani svjedok njen iskaz dat na ranije održanom glavnom pretresu nije mogao biti korišten kako to pogrešno smatra tužilac.

Iz navedenih razloga valjalo je žalbu tužioca odbiti, kao neosnovanu, pobijanu presudu potvrditi i donijeti odluku kao u izreci na osnovu člana 327. ZKP RS.

Zapisničar  
Dobрила Sandić

Predsjednik vijeća  
mr Srđan Forca